

Crisis & Faith

Perek 6

Dancing Before the King

כה וַיַּעַשׂ דָּוִד כַּכֵּן, כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה; וַיִּךְ, אֶת-פְּלִשְׁתִּים, מִגְּבֵעַ, עַד-בְּאֵד גְּזֵר. {פ}

25 And David did so, as the LORD commanded him, and smote the Philistines from Geba until thou come to Gezer. {P}

א וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בְּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁלֹשִׁים אָלֶף.

1 And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

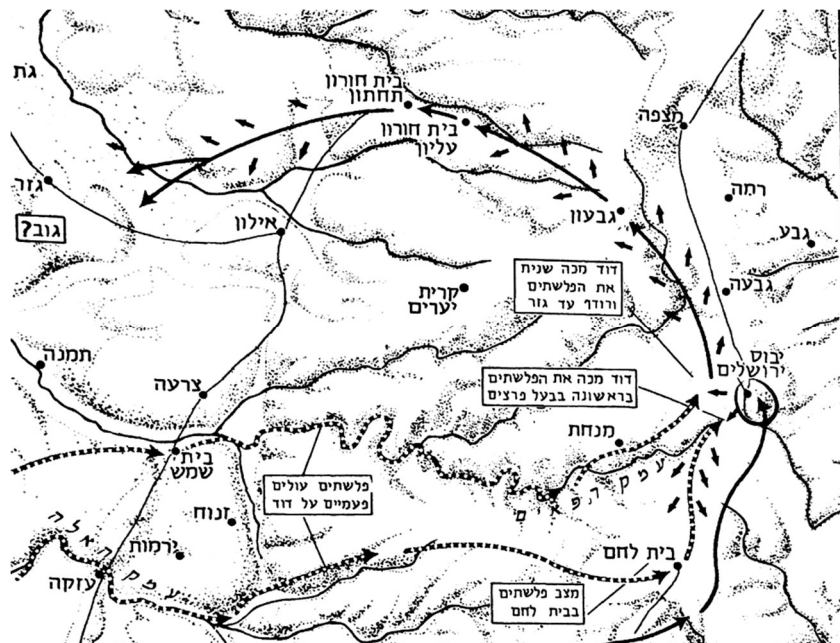
ב וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ דָּוִד, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ, מִבְּעֵלֵי, יְהוּדָה--לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם, אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרֻבִים, עָלָיו.

2 And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the LORD of hosts that sitteth upon the cherubim.

1. Yehoshua 9:15

ט וְתֹאֵר הַגְּבוּל מֵרֹאשׁ הַהָר, אֶל-עָרֵי-הַר מֵעֵין מִי נְפְתוֹחַ, וְיָצֵא, אֶל-עָרֵי-הַר עֵפְרוֹן; וְתֹאֵר הַגְּבוּל בְּעֵלָה, הִיא קִרְיַת יַעֲרִים.

9 And the border was drawn from the top of the mountain unto the fountain of the waters of Nephtoah, and went out to the cities of mount Ephron; and the border was drawn to Baalah--the same is Kiriath-jearim.



2. Divrei HaYamim Aleph 13

א וַיִּנְעֵץ דָּוִד, עִם-שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת--לְכָל-נָגִיד.

1 And David consulted with the captains of thousands and of hundreds, even with every leader.

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל קָהַל יִשְׂרָאֵל, אִם-עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל-אֲחֵינוּ הַנִּשְׂאָרִים בְּכָל אֶרְצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעִמָּהֶם הַכֹּהֲנִים

2 And David said unto all the assembly of Israel: 'If it seem good unto you, and if it be of the LORD our God, let us send abroad everywhere unto our brethren that are left in all the land of Israel, and with them to the priests and Levites that are

- וְהָלוּם, בְּעָרֵי מְגֹרְשֵׁיהֶם; וַיִּקְבְּצוּ, אֲלֵינוּ. in their cities that have open land about them, that they may gather themselves unto us;
- ג וְנִסְבָּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ, אֲלֵינוּ: כִּי-
לֹא דָרְשָׁנָהּ, בְּיָמֵי שָׁאוּל. 3 and let us bring back the ark of our God to us; for we sought not unto it in the days of Saul.'
- ד וַיֹּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל, לַעֲשׂוֹת כֹּן: כִּי-
יָשָׁר הַדָּבָר, בְּעֵינֵי כָל-הָעָם. 4 And all the assembly said that they would do so; for the thing was right in the eyes of all the people.
- ה וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, מִן-
שִׁיחֹר מִצְרַיִם וְעַד-לְבוֹא חֲמַת, לְהָבִיא
אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, מִקִּרְיַת יַעֲרִים. 5 So David assembled all Israel together, from Shihor the brook of Egypt even unto the entrance of Hamath, to bring the ark of God from Kiriath-jearim.
- ו וַיַּעַל דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְתָּה, אֶל-
קִרְיַת יַעֲרִים אֲשֶׁר לִיהוּדָה: לְהַעֲלוֹת
מִשָּׁם, אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב
הַכְּרוּבִים--אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם. 6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kiriath-jearim, which belonged to Judah, to bring up from thence the ark of God, the LORD that sitteth upon the cherubim, whereon is called the Name.

3. Rashi

אשר נקרא שם שם – אשר נקרא לו לארון שם, ומהו השם, שהיה שם י"י לצבאות עליו.

4. Abarbanel

ואמרו אשר נקרא שם שם ה' צבאות יושב הכרובים עליו, ראוי שיפורש מלשון (יונה ג' ב') וקרא עליה את הקריאה, שהוא לשון הכרזה, יאמר שהלכו להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא ונתפרסם ונכרו שם שם ה' צבאות עליו ובעבורו, כי בעבור הנפלאות אשר עשה הארון נתפרסם בכריזה מופלאת שם ה' צבאות בין בארץ פלשתים ובין בקרב ישראל, ולזה אמר ב' פעמים שם שם, שם ה' בתוך פלשתים ושם ה' בקרב ישראל. והמפרשים פירשוהו אשר נקרא על הארון שם, ומהו השם שנקרא לארון? קראו לו שם ה' צבאות יושב הכרובים. וחז"ל (עין רד"ק) אמרו שנתקדש שמו של הקב"ה עליו בהיותו בשדה פלשתים מסכים למה שאמרתי:

- | | |
|---|--|
| ג וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, אֶל-עֲגֹלָה
חֲדָשָׁה, וַיִּשְׂאָהוּ, מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר
בְּגִבְעָה; וַעֲזָא וְאַחִיו, בְּנֵי אַבִּינֶדָב,
נִהְגִים, אֶת-הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה. | 3 And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart. |
| ד וַיִּשְׂאָהוּ, מִבֵּית אַבִּינֶדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה,
עִם, אֲרוֹן הָאֱלֹהִים; וְאַחִיו, הֹלֵךְ לִפְנֵי
הָאֲרוֹן. | 4 And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark. |

5. Rashi

אל עגלה חדשה – טעה בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותה, כי עבודת הקדש עליהם צכתה יסאו (במדבר ז' ט'). ולפי שאמר: זמירות היו לי חקיך צבית מגורי (תהלים קי"ט: ג'), נענש לצא לדי כד, ומת עוזא על ידו. לפיכך כשהביאו מצבת עובד, הביאו צכתה, שנאמר: ויאמר להם אתם ראשי האצות ללוים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון וגו' כי למזכראשונה לא אתם פרץ י"י אלהינו בנו כי לא דרשנוהו כמשפט (דברי הימים א ט"ו: י"ג-י"ג).

6. Sotah 35a

דרש רבא: מפני מה נענש דוד? מפני שקרא לדברי תורה זמירות, שנאמר: מזמירות היו לי חוקיך בבית מגורי, אמר לו הקב"ה: ד"ת שכתוב בהן מזהתעיף עיניך בו ואיננו, אתה קורא אותן זמירות? הריני מכשילך בדבר שאפילו תינקות של בית רבן יודעין אותו, דכתיב: יזולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו', ואיהו אתייה בעגלתא.

7. Malbim

ששם ה' צבאות יושב עליו על הכרובים – באופן שהכרובים הם מרכבה לשם ה' השוכן עליהם בקדש, ראוי שנושאי הארון ידמו אל נושאי המרכבה העליונה אשר דמות פניהם פני אדם, ולא ינשאו על שור וחמור, וכן צריך מטעם זה שיהיו לו נושאים מיוחדים שהם שבט לוי אשר במ בחר ה' והם שגו בזה כמו שיתבאר.

וישאו מבית אבינדב שעוזא ואחיו נשאוהו מן הבית אל העגלה בכתף והיה ראוי שינשא על כל פנים על ידי לויים כדינו, לא על ידי זרים.

<p>ה וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה, בְּכֹל, עֲצֵי בְרוֹשִׁים; וּבְכִנּוֹרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים, וּבְמַנְעִנְעִים וּבְצִלְצָלִים.</p>	<p>5 And David and all the house of Israel played before the LORD with all manner of instruments made of cypress-wood, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.</p>
--	---

8. Malbim

דוד וכו' – וגם בזה לא עשו כראוי בשתים,

א. שהיו משחקים דרך שחוק לא כשמחים ברעה,

ב. שלא היה על ידי כלי שיר המיוחדים לעבודה ולא על ידי הלויים המיועדים לזה רק כל בית ישראל כלו ובכל עצי ברושים רצה לומר בכל מיני כלי זמר.

9. Berachot 30b

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש...

גמ' מנא הני מילי? אמר רבי אלעזר: דאמר קרא "והיא מרת נפש". ממאי? דילמא חנה שאני, דהתן מריא לבא טובא. אלא אמר רבי יוסי ברבי חנינא, מהכא: "ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתוה אל היכל קדשך ביראתך". ממאי? דילמא דוד שאני, דהוה מצער נפשיה ברחמי טובא. אלא אמר רבי יהושע בן לוי, מהכא: "השתתו לה' בהדרת קדש": אל תקרי "בהדרת" אלא "בהדרת". ממאי? דילמא לעולם אימא לך, "הדרת" ממש. כי הא דרב יהודה הוה מצניץ נפשיה, והדר מצלי. אלא אמר רב נחמן בר יצחק מהכא: "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה". כמאי "וגילו ברעדה"? אמר רב אדא בר מתנא אמר רבה: במקום גילה שם תהא רעדה.

10. Yoma 4b

רבי מתאי בן חרש אומר: לא בא הכתוב [וישב] כבוד ה' על הר סיני ויכסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: אלא לאיים עליו, כדי שתהא תורה ניתנת באימה, ברתת ובזיעה,

שנאמר: "עבדו את ה' ביראה וגילו ברעהה". מאי "וגילו ברעהה"? אמר רב אדא בר מתנה אמר רב: במקום גילה שם תהא רעהה.

במקום גילה – מתן תורה של לוחות לכתוב "פקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהילים יט:ט)

תוספות: במקום גילה: כדכתיב "עוז וחדוה במקומו" (דברי הימים א' מז:כו)

6 And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it; for the oxen stumbled.

ו ויבאו, עד-גרו נכון; וישלח עזה אל-ארוֹן הָאֱלֹהִים, ויאחז בו--כִּי שָׁמְטוּ, הַבָּקָר.

7 And the anger of the LORD was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error; and there he died by the ark of God.

ז ויחר-אף יהוה בעזה, וינכהו שם הָאֱלֹהִים על-השֵׁל; ויָמַת שָׁם, עִם אָרוֹן הָאֱלֹהִים.

8 And David was displeased, because the LORD had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day.

ח ויחר לְדָוִד, על אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בעזה; ויקרא לַמָּקוֹם הַהוּא, פָּרַץ עֲזָה, עד, הַיּוֹם הַזֶּה.

9 And David was afraid of the LORD that day; and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'

ט ויִרָא דָוִד אֶת-יְהוָה, בַּיּוֹם הַהוּא; ויאמר, אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אָרוֹן יְהוָה.

11. Shmuel Aleph 6:7-12

12 And the kine took the straight way by the way to Beth-shemesh; they went along the highway, lowing as they went, and turned not aside to the right hand or to the left; and the lords of the Philistines went after them unto the border of Beth-shemesh.

יב וישרנה הפרות בדרך, על-דרך בית שמש, במסלה אחת הלכו הלוך ונגעו, ולא-סרו ימין ושמאל; וסרני פלשתים הלכים אחריהם, עד-גבול בית שמש.

12. Malbim

ויחר לדוד – מזה הבין דוד כי לא הזוהרו בכבוד הארון כראוי, והרה לו על עצמו. כי זה ההבדל בין "ויחר אף" – שיוצא לזולתו – ובין "הרה לו" – ששב אל עצמו. כמו "ויחר לקין ויפלו פניו".

ויירא דוד את ה' ביום ההוא – פי' דוד עבד תמיד מאהבה ומשמחה ועבודה כזאת תריק על בעליה שפע החסד והרחמים טוב ושמחה, ועתה ביום ההוא שחרד מפחד העונש שחל על עווא נפל ממדרגת האהבה אל מדרגת יראת העונש שהיא מדרגה פחותה וע"כ אמר איך יבא אלי ארון ה' אם באשר הרגיש כי נפל ממדרגתו...

10 So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.

י ולא-אָבָה דָוִד, לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת-אָרוֹן יְהוָה--עַל-עִיר דָּוִד; וַיִּטְהוּ דָּוִד, בֵּית עֶבֶד-אֲדָם הַגִּתִּי.

11 And the ark of the LORD remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the LORD blessed Obed-edom, and all his house.

יא וַיֵּשֶׁב אָרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אֲדָם, הַגִּתִּי--שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים; וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת-עֶבֶד אֲדָם, וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ.

13. Rashi

וינרך ה' – אשתו ושמונה כלותיה ילדו ששה בנים בכרם אחד, שנאמר (דה"א כו: ח) ופעלתי השמיני, ששים ושנים לעובד אדום.

4 And Obed-edom had sons: Shemaiah the first-born, Jehozabad the second, Joah the third, and Sacar the fourth, and Nethanel the fifth;

5 Ammiel the sixth, Issachar the seventh, Peullethai the eighth; for God blessed him.

6 Also unto Shemaiah his son were sons born, that ruled over the house of their father; for they were mighty men of valour.

7 The sons of Shemaiah: Othni, and Rephael and Obed and Elzabad his brethren, valiant men; Elihu also, and Semachiah.

8 All these were of the sons of Obed-edom: they and their sons and their brethren, able men in strength for the service; threescore and two of Obed-edom.

14. Bamidbar 17:11-13

11 And Moses said unto Aaron: 'Take thy fire-pan, and put fire therein from off the altar, and lay incense thereon, and carry it quickly unto the congregation, and make atonement for them; for there is wrath gone out from the LORD: the plague is begun.'

12 And Aaron took as Moses spoke, and ran into the midst of the assembly; and, behold, the plague was begun among the people; and he put on the incense, and made atonement for the people.

13 And he stood between the dead and the living; and the plague was stayed.

למה צקטורת? לפי שהיו בני ישראל מליזים ומרננים אחר הקטורת לומר סם המות הוא, על ידו מתו נדב ואזיהוא, על ידו נשרפו חמישים ומאתים איש! אמר הקב"ה תראו שעוולך מגפה הוא, והחטא הוא הממית.

15. Vayikra 16:1-2

1 And the LORD spoke unto Moses, after the death of the two sons of Aaron, when they drew near before the LORD, and died;

2 and the LORD said unto Moses: 'Speak unto Aaron thy brother, that he come not at all times into the holy place within the veil, before the ark-cover which is upon the ark; that he die not; for I appear in the cloud upon the ark-cover.'

כי צענן ארצה – כי תמיד אני נראה עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינתי עם יזהר שלח ירגיל לבוא, זהו פשוטו. ורבותינו דרשו לא יבוא כי אם צענן הקטורת ציום הכפורים.

12 And it was told king David, saying: 'The LORD hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

<p>יג ויהי, כי צעדו נשאוי ארון-יהוה--ששה צעדים: ויזבח שור, ומריא.</p>	<p>13 And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.</p>
<p>יד ודוד מכרך בכל-עו, לפני יהוה; ודוד, חגור אפוד בד.</p>	<p>14 And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.</p>
<p>טו ודוד וכל-בית ישראל, מעלים את-ארון יהוה, בתרועה, ובקול שופר.</p>	<p>15 So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn.</p>
<p>טז והיה ארון יהוה, בא עיר דוד; ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון, ותרא את-המלך דוד מפזז ומכרך לפני יהוה, ותבוז לו, בלבבה.</p>	<p>16 And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.</p>
<p>יז ויבאו את-ארון יהוה, ונצגו אתו במקומו, בתוך האהל, אשר נטה-לו דוד; ויעל דוד עלות לפני יהוה, ושלמים.</p>	<p>17 And they brought in the ark of the LORD, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.</p>
<p>יח ויכל דוד, מהעלות העולה והשלמים; ויברך את-העם, בשם יהוה צבאות.</p>	<p>18 And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.</p>
<p>יט ויחלק לכל-העם לכל-המון ישראל, למאיש ועד-אשה, לאיש חלת לחם אחת, ואשפר אחד ואשישה אחת; וילך כל-העם, איש לביתו.</p>	<p>19 And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.</p>

16. Divrei HaYamim Aleph 15:2-4

<p>ב אז, אמר דויד, לא לשאת את-ארון האלהים, כי אם-הלויים: כי-בם בחר יהוה, לשאת את-ארון יהוה ולשירתו--עד-עולם. {פ}</p>	<p>2 Then David said: 'None ought to carry the ark of God but the Levites; for them hath the LORD chosen to carry the ark of the LORD, and to minister unto Him for ever.' {P}</p>
<p>ג ויקהל דויד את-כל-ישראל, אל-ירושלם, להעלות את-ארון יהוה, אל-מקומו אשר-הכין לו.</p>	<p>3 And David assembled all Israel at Jerusalem, to bring up the ark of the LORD unto its place, which he had prepared for it.</p>
<p>ד ויאסף דויד את-בני אהרן, ואת-הלויים. {ס}</p>	<p>4 And David gathered together the sons of Aaron, and the Levites; {S}</p>

17. Divrei HaYamim 16:7-34

<p>ז ביום ההוא, אז נתן דויד בראש, להודות, ליהוה--בגיד-אסף, ואחיו.</p>	<p>7 Then on that day did David first ordain to give thanks unto the LORD, by the hand of Asaph and his brethren.</p>
<p>ח הודו ליהוה, קראו בשמו--הודיעו בעמים, עלילתיו.</p>	<p>8 O give thanks unto the LORD, call upon His name; make known His doings among the peoples.</p>
<p>ט שירו לו, זמרו-לו--שיחו, בכל-נפלאותיו.</p>	<p>9 Sing unto Him, sing praises unto Him; speak ye of all His marvellous works.</p>
<p>י התהלכו, בשם קדשו--ישמח, לב מבקשי יהוה.</p>	<p>10 Glory ye in His holy name; let the heart of them rejoice that seek the LORD.</p>
<p>יא דרשו יהוה, ועזו--בקשו פניו, תמיד.</p>	<p>11 Seek ye the LORD and His strength; seek His face continually.</p>

- 23** Sing unto the LORD, all the earth; proclaim His salvation from day to day.
כג שִׁירוּ לַיהוָה, כָּל-הָאָרֶץ-- בְּשָׂרוּ מִיּוֹם-אֶל-יוֹם, יְשׁוּעָתוֹ.
- 24** Declare His glory among the nations, His marvellous works among all the peoples.
כד סַפְּרוּ בְּגוֹיִם, אֶת-כְּבוֹדוֹ-- בְּכָל-הָעַמִּים, נִפְלְאוֹתָיו.
- 25** For great is the LORD, and highly to be praised; He also is to be feared above all gods.
כה כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל, מְאֹד-- וְנוֹרָא הוּא, עַל-כָּל-אֱלֹהִים.
- 26** For all the gods of the peoples are things of nought; but the LORD made the heavens.
כו כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים, אֲלִילִים-- וַיְהוֶה, שָׁמַיִם עָשָׂה.
- 27** Honour and majesty are before Him; strength and gladness are in His place.
כז הוֹד וְהַדָּר, לִפְנֵי-וֹ עֹז וְחֵדָּה, בְּמִקְוֹ.
- 28** Ascribe unto the LORD, ye kindreds of the peoples, ascribe unto the LORD glory and strength.
כח הִבּוּ לַיהוָה, מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים-- הִבּוּ לַיהוָה, כְּבוֹד וְעֹז.
- 29** Ascribe unto the LORD the glory due unto His name; bring an offering, and come before Him; worship the LORD in the beauty of holiness.
כט הִבּוּ לַיהוָה, כְּבוֹד שְׁמוֹ; שְׂאוּ מִנְחָה, וּבֹאוּ לִפְנֵי-וֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה, בְּהַדְרַת-קִדְשׁ.
- 30** Tremble before Him, all the earth; the world also is established that it cannot be moved.
ל חִילוּ מִלִּפְנֵי, כָּל-הָאָרֶץ-- אֶף-תִּכּוֹן תִּבְל, בַּל-תִּמּוּט.
- 31** Let the heavens be glad, and let the earth rejoice; and let them say among the nations: 'The LORD reigneth.'
לא יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתִגַּל הָאָרֶץ-- וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם, יְהוָה מֶלֶךְ.
- 32** Let the sea roar, and the fulness thereof; let the field exult, and all that is therein;
לב יִרְעַם הַיָּם, וּמְלוֹאוֹ-- יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה, וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ.
- 33** Then shall the trees of the wood sing for joy, before the LORD, for He is come to judge the earth.
לג אִזְּזוּ יַרְנְנוּ, עֲצֵי הָעֵר: מִלִּפְנֵי יְהוָה-- כִּי-בָא, לִשְׁפוט אֶת-הָאָרֶץ.
- 34** O give thanks unto the LORD; for He is good; for His mercy endureth for ever.
לד הוֹדוּ לַיהוָה, כִּי טוֹב-- כִּי לְעוֹלָם, חַסְדּוֹ.
- 35** And say ye: 'Save us, O God of our salvation, and gather us together and deliver us from the nations, that we may give thanks unto Thy holy name, that we may triumph in Thy praise.'
לה וַאֲמְרוּ-- הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יְשׁוּעָנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם: לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶךְךָ.
- 36** Blessed be the LORD, the God of Israel, from everlasting even to everlasting. And all the people said: 'Amen,' and praised the LORD.
לו בְּרוּךְ יְהוָה, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל-- מִן-הָעוֹלָם, וְעַד הָעוֹלָם; וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם, אָמֵן-- וְהִלְלוּ לַיהוָה.

20 Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'
כ וַיָּשָׁב דָּוִד, לְבָרַךְ אֶת-בֵּיתוֹ; {ס} וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת-שָׂאוּל, לִקְרַאת דָּוִד, וַתֹּאמֶר מֵה-נִכְבַּד הַיּוֹם מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אִמָּהוֹת עַבְדָּיו, כְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרִקִּים.

21 And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the
כא וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ, לְצִוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה

LORD will I make merry. על-ישראל; וְשִׁחֲקֵתִי, לִפְנֵי יְהוָה.

22 And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour. **כב** וּנְקִלְתִּי עוֹד מִזֹּאת, וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי; וְעִם-הָאֲמָהוּת אֲשֶׁר אָמַרְתָּ, עִמָּם אֲכַבְּדָהּ.

23 And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death. {P} **כג** וּלְמִיכַל, בַּת-שָׂאוּל, לֹא-הָיָה לָּהּ, יָלֵד--עַד, יוֹם מוֹתָהּ. {פ}

18. Shmuel Aleph 18:11-17

11 And Saul sent messengers unto David's house, to watch him, and to slay him in the morning; and Michal David's wife told him, saying: 'If thou save not thy life to-night, to-morrow thou shalt be slain.' **יא** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים אֶל-בֵּית דָּוִד, לְשָׁמְרוֹ, וְלִהַמִּיתוֹ, בַּבֹּקֶר; וַתִּגַּד לְדָוִד, מִיכַל אִשְׁתּוֹ לֵאמֹר, אִם-אֵינְךָ מִמְלֵט אֶת-נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה, מָחָר אֶתֶּה מוּמָת.

12 So Michal let David down through the window; and he went, and fled, and escaped. **יב** וַתִּרְדּוּ מִיכַל אֶת-דָּוִד, בְּעֵד הַחַלּוֹן; וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח, וַיִּמָּלֵט.

13 And Michal took the teraphim, and laid it in the bed, and put a quilt of goats' hair at the head thereof, and covered it with a cloth. {S} **יג** וַתִּקַּח מִיכַל אֶת-הַתְּרָפִים, וַתִּשֶׂם אֶל-הַמִּטָּה, וְאֶת כְּבִיר הָעֵזִים, שָׂמָה מֵרָאשֵׁיתוֹ; וַתְּכַס, בַּבִּגְד. {ס}

14 And when Saul sent messengers to take David, she said: 'He is sick.' {S} **יד** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל מַלְאָכִים, לְקַחַת אֶת-דָּוִד; וַתֹּאמֶר, חֵלָה הוּא. {ס}

15 And Saul sent the messengers to see David, saying: 'Bring him up to me in the bed, that I may slay him.' **טו** וַיִּשְׁלַח שָׂאוּל אֶת-הַמַּלְאָכִים, לְרְאוֹת אֶת-דָּוִד לֵאמֹר: הֲעָלוּ אֹתוֹ בַּמִּטָּה אֵלַי, לְהַמִּיתוֹ.

16 And when the messengers came in, behold, the teraphim was in the bed, with the quilt of goats' hair at the head thereof. {S} **טז** וּבָאוּ, הַמַּלְאָכִים, וַהֲנִה הַתְּרָפִים, אֶל-הַמִּטָּה; וַיִּכְבִּיר הָעֵזִים, מֵרָאשֵׁיתוֹ. {ס}

17 And Saul said unto Michal: 'Why hast thou deceived me thus, and let mine enemy go, that he is escaped?' And Michal answered Saul: 'He said unto me: Let me go; why should I kill thee?' **יז** וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-מִיכַל, לָמָּה כָּזָבְתְּ מֵעַתָּה, וַתִּשְׁלַחִי אֶת-אֹיְבִי, וַיִּמָּלֵט; וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל-שָׂאוּל, הוּא-אָמַר אֵלַי שְׁלַחֵנִי לָמָּה אֲמִיתְּךָ.

19. Rambam, Hilchot Lulav 8:15

הַשְּׂמֵחָה שִׁישְׂמַח אָדָם בְּעֵשִׂית הַמִּצְוָה וּבִאֲהַבַת הָאֵל שְׂצוּיָה בְּהֵן. עֲבוּדָה גְּדוּלָה הִיא. וְכָל הַמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מִשְׂמֵחָה זֶה רָאוּי לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כח ז) "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב". וְכָל הַמִּגִּים דְּעָתוֹ וְחֹלֵק כְּבוֹד לְעֲצָמוֹ וּמִתְפַּבֵּד בְּעֵינָיו בְּמִקּוּמוֹת אֱלֹהֵי חוּטֵא וְשׁוֹטָה. וְעַל זֶה הַזְּהִיר שְׁלֵמָה וְאָמַר (מְשָׁלִי כה ו) "אֵל תִּתְּהַדָּר לִפְנֵי מַלְאָךְ". וְכָל הַמְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ וּמִקַּל גּוּפוֹ בְּמִקּוּמוֹת אֱלֹהֵי הַגְּדוּל הַמְּכַבֵּד הָעוֹבֵד מֵאֲהָבָה. וְכֵן דָּוִד מַלְכֵּי יִשְׂרָאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב ו כב) "וּנְקִלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי". וְאִין הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד אֵלָּא לְשִׂמְחָה לִפְנֵי ה' שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב ו טז) "וְהַמַּלְאָךְ דָּוִד מִפְּזֹז וּמִכְרַכַּר לִפְנֵי ה'".